

Aktieselskabet „Klampenborg Væddeløbsbane“ har der gaaet en Forhandling med en Mellemand for de ledende Mænd i Husmandsbevægelsen, og disse Forhandlinger have netop været en af Grundene, maaske den første Grund til, at jeg overfor dem, der skulde have Koncession paa Lotteriet, forbeholdt det mindre Landbrug Halvdelen af Overskuddet. Der har været ført saadanne Forhandlinger — jeg har en Brevveksling derom mellem denne Mellemand og Husmandsbevægelsens Ledere. Jeg samler nemlig ogsaa paa Breve, men med mine Breve er der hverken stjaalet eller hælet. Jeg har en Brevveksling, som paa det tydeligste godtgør, at denne Tanke om et Landbrugslotteri var slet ikke Lederne af Husmandsbevægelsen i mindste Maade usmagelig eller forargelig eller umoralsk, og at Brevvekslingen fremgaar det ogsaa, af hvilke Grunde det endte med, at Husmændene ikke, hvad jeg var villig til, fik nogen Andel deri. Men det var af Grunde, som jeg ikke her i Tinget skal nævne. Derimod kunde det jo være, at der senere i Tiden kunde blive Anledning for mig til et eller andet Sted at komme frem dermed.

Det ærede Medlem for Frederiksberg (Ellinger) talte saa om Apoteket i Frederiksberg Alle og mente, at medens det kunde være en god Ting, at Ministeren var lydhør overfor Ønsker hos Befolkningen om at faa Apoteker, var det dog rent forkert, naar Justitsministeren blandede sig i, i hvilken Ejendom Apoteket skulde være; man maatte gaa den Vej, man er gaaet i Fortiden, at fastsætte en vis Rayon, hvori Apoteket skal ligge, og saa overlade til den eventuelle Privilegiehaver selv at udfinde den bedste og billigste Plads, hvor han kan blive enig med vedkommende Grundejer. Ja, se dette staar i Forbindelse med det, som jeg sluttede med, da jeg forleden Dag havde Ordet, at jeg tror ikke, det er rigtigt at gaa frem efter visse formelle, skematiske Regler, thi derved kan man meget let komme til at skade den Sag, som skulde gavnnes. Og hvad Oprettelsen af ny Apoteker angaar, har det i de senere Aar flere Gange vist sig, at Oprettelsen af et nyt Apotek ogsaa er bleven noget af en Foræring til Grundejerne i den Rayon, som Justitsministeren har fastsat, fordi de have været — ja, lige saa fornuftige som Mennesker og have skruet deres Pris op, maaske efter indbyrdes Overenskomst, fordi de vidste, at indenfor denne Rayon skulde Apoteket ligge. Der har vist sig Vanskeligheder af den Art i

Jylland, men navnlig her i og omkring København.

Jeg skal tillade mig at oplyse et Par af disse Tilfælde. For nogle faa Aar siden — det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) kan sige Aaret, jeg husker det ikke — indkom der fra den socialdemokratiske Arbejder- og Vælgerforening i Brønshøj et Andragende om, at der maatte blive oprettet et Apotek i Brønshøj, og jeg, der, efter hvad det ærede Medlem for Aarhus nordre Kreds (Sabroe) paastaar, altid siger Nej, naar det drejer sig om Socialdemokrater, sagde Ja, der skulde oprettes et Apotek efter Andragende fra denne socialdemokratiske Arbejder- og Vælgerforening, naturligvis ikke for Foreningens kønne Øjnes Skyld, men fordi der efter de Oplysninger, der fremkom, var Grund til Oprettelse af et Apotek der. Der blev saa fastsat en vis Rayon, en vis Omkreds, indenfor hvilken det ny Apotek skulde ligge, og der blev givet en Mand, Nr. 1 paa Listen, Sundhedskollegiets Mand — jeg nævner det, for at man ikke skal paastaa, at der har været noget forkert ved Manden, saaledes som man mulig havde villet paastaa overfor dem, som ikke vare Nr. 1 paa Listen — Bevilling til at oprette et Apotek. Han fik den sædvanlige Frist af et Aar til Indretning af Apoteket. Men da han skulde til at gaa rundt med en rød Lygte for at finde en Grund til Apoteket indenfor den foreskrevne Omkreds, viste det sig, at alle de private Grundejere forlangte en højere Pris, end han mente, han paa nogen Maade kunde give, og at Københavns Magistrat, som ejede en stor Del af Grundene derude, ikke vilde sælge nogen — vistnok af Hensyn til, at Bebyggelsesplaner og Vejplaner ikke vare afgjorte. Nu kan man naturligvis sige: Ja, men Apotekeren har naturligvis ikke villet give den Pris, han burde og kunde; men at det ikke var Tilfældet, tror jeg, man vil blive paa det rene med, naar man hører, at han tilbød at opgive Privilegiet. Han opgav virkelig Privilegiet, og der blev sat en noget anden Omkreds for Apotekets Beliggenhed. Derefter blev Bevillingen paa ny opslaaet ledig, og der indkom Ansøgninger ogsaa fra en stor Del andre Ansøgere — ogsaa andre end første Gang —, men han blev igen indstillet som Nr. 1 og fik igen Bevillingen — saa vidt jeg husker, var det den samme Mand. Saa viste det sig endelig, at den ny Omkreds var lagt saaledes, at den Københavns Magistrat forbarmede sig over ham — jeg tror ikke, jeg tager fejl